

ปลอดภัยแก่ชีวิตในระยะยาว เช่นการค้นคว้าและตรวจค้นเกี่ยวกับพิษสุมไพร แต่จริง ๆ แล้วก็ยังมีสิ่งนี้ขึ้น
 เนื่องจากพื้นฐานเรื่องนี้ก็ยังมีปรากฏอยู่ภายนอกมนุษย์ บทพิสูจน์ความจริงซึ่งอ่านได้รู้ชัดชัดเจน
 ก็คือ หากกระแสน้ำมุ่งสู่ภายในชัดเจนยิ่งขึ้น มนุษย์จะเปลี่ยนไปสู่ภาวะสงบเย็นยิ่งขึ้นเรื่อย ๆ แต่หากยังปรากฏ
ภาวะยึดติดอยู่กับฐานซึ่งอยู่ภายนอก ภาวะซัดแย้งย่อมสะท้อนกระแสซึ่งนอกจากยังไม่สงบลงแล้ว กลับไว้อ่อนไหว
รู้สึกจากผลกระทบที่พร้อมจะก่อความรุนแรงได้เสมอ ทำให้คิดว่า แม้วิถีทางนี้จะได้กระทำกันไปอย่างวิริยอุตสาห
หากขาดสิ่งซึ่งกำลังจะกล่าวต่อไปเสียแล้ว ย่อมเข้าไม่ถึง "ยาซึ่งควรถือเป็นลัทธิธรรมพื้นฐานที่แท้จริงของทุก
ชีวิต

มนุษย์แต่ละคนที่เกิดมา จำเป็นต้องดำเนินชีวิตร่วมกับพื้นฐานกระแสกันกับเพื่อนมนุษย์ ในกระแสการเปลี่ยนแปลง
 ของธรรมชาติและโลก ในเมื่อธรรมชาติให้มนุษย์มาเป็นส่วนหนึ่ง และในรากฐานชีวิตมนุษย์เองก็รับเอา
 เงื่อนไขจากภายนอกเข้าไว้จนกลายเป็นธรรมชาติของแต่ละคน ดังนั้นหากคิดและกล่าวถึงเรื่องราวของธรรมชาติ
 และผู้คิดผู้กล่าวถึงก็คือมนุษย์ โดยเหตุที่เริ่มคิดเริ่มกล่าวจากตนเองด้วย หากไม่ตกอยู่ในภาวะลึกลับลึม
 ลึมลึ่มหรือมองข้ามพื้นฐานสำคัญไปว่า ธรรมชาติของมนุษย์เองเป็นเหตุสำคัญที่สุด ที่สร้างปัญหาให้แก่ธรรมชาติของ
ชีวิตอื่นสิ่งอื่น และลึกลงไปอีกระดับหนึ่ง การจะรู้ธรรมชาติของมนุษย์ได้ถึงเข้าไปถึงสิ่งซึ่งเป็นความจริง ย่อม
ควรรู้ได้เข้าถึงได้ *ซึ่งความจริงที่เป็นธรรมชาติในตนเองให้ได้ หรืออีกนัยหนึ่งอาจกล่าวว่า หากเปิดใจตนเอง
ให้กว้างและมีอิสระเพียงใด ย่อมรู้และมองเห็นภาพธรรมชาติจริงในตัวเองได้ชัดเจนเพียงนั้น

เรามักกล่าวกันว่า มนุษย์แต่ละคนที่เกิดมา มีการดำเนินชีวิตร่วมกันโดยมีปัจจัยสี่เป็นพื้นฐานคือ อาหาร
ยารักษาโรค เครื่องนุ่งห่ม และที่อยู่อาศัย และแต่ละปัจจัยในสี่สิ่งดังกล่าว ก็ได้รับมาจากธรรมชาติอันเป็นปัจจัย
 เป็นพื้นฐานการเปลี่ยนแปลงรูปลักษณะและสภาวะร่วมกันของทุกชีวิตและทุกสิ่งด้วย

ไม่เพียงเท่านั้น แต่ละชีวิตแต่ละสิ่งจะอยู่บนพื้นฐานตนเองและอยู่ร่วมกัน ตลอดจนเปลี่ยนแปลงไปเป็น
 ฐานของแต่ละสิ่งอย่างมีอิสระอยู่กับตัวเอง เพื่อความมั่นคงยั่งยืนของทุกสิ่ง ซึ่งย่อมมีผลสนองวิถีชีวิตมนุษย์ให้
 สามารถสืบทอดตลอดไปได้ ย่อมขึ้นอยู่กับการสะท้อนให้เห็นภาพ วัฏจักรการเปลี่ยนแปลงซึ่งมีค้ำหนักร่วมอยู่กับ
ธรรมชาติของชีวิตทั้งหลายและสิ่งทั้งหลาย กับอีกค้ำหนักร่วมอยู่กับ ธรรมชาติภายในตัวเองของแต่ละคน ซึ่งค้ำหนักร่วม
 นี้ ควรถือเป็นพื้นฐานโดยแท้ ส่วนกระแสการเปลี่ยนแปลง ควรมีแกนและกระแสรูปลักษณะตลอดจนสภาวะที่ละเอียด
 มีการต่อเนื่องที่เรียบร้อยและสมเหตุสมผล

ในเมื่อ มนุษย์แต่ละชีวิต มีร่างกายและจิตใจปรากฏอยู่ในวัฏจักรการเปลี่ยนแปลงร่วมกัน และสามารถอยู่
ร่วมกันเป็นชุมชน เป็นสังคม ย่อมต้องมีรากฐานเป็นหนึ่งเดียวกันที่สะท้อนภาพให้เห็น แก่นซัดจากพฤติกรรมที่
ปฏิบัติร่วมกันอย่างมีสำนึกศีลธรรมปรากฏให้เห็นและมั่นใจได้ บรรดาปัจจัยทั้งสี่ดังกล่าวแล้ว หากรู้ได้เข้าถึงสิ่ง
 จริง หากจะแจงดัดก่อนหลังบนฐานความใกล้ชิดกับกายมนุษย์เพื่อหวังให้เข้าใจโครงสร้างและบทบาทได้
 แจ่มแจ้งยิ่งขึ้น น่าจะถือว่า อาหารและยาควรถือเป็นสิ่งใกล้ตัวใกล้ใจที่สุด แม้อาหารอย่างเดียวกันก็มีเหตุมีผล
 ทั้งต่อร่างกายและจิตใจร่วมกันอยู่ และถือการเข้าถึงรากฐานในมนุษย์แต่ละคนเป็นหนึ่งเดียวกันด้วย บุคคล
 มีรากฐานจิตใจเปิดกว้างและอิสระพอสมควร ย่อมมองเห็นและเข้าถึงประเด็นนี้ได้ แต่ตามความเป็นจริงใน
 ปัจจุบัน คนส่วนใหญ่ก็ยังมีการมองด้วยทรรศนะที่แยกออกจากกัน โดยเฉพาะอย่างยิ่งสิ่งดังกล่าว เกิดจากภาวะ
 และลักษณะเงื่อนไข ที่ปรากฏอยู่ในรากฐานจิตใจของแต่ละคนซึ่งเป็นบุคคลผู้มองโดยที่มีเหตุมีผลสืบเนื่องมาจากการ
 ยึดติดวัตถุ ทำให้เห็นได้เพียงด้านเดียว และเป็นด้านวัตถุด้วย

หากรากฐานมีอิสรภาพ ย่อมสามารถมองเห็นได้สองด้าน และยังมองเห็นวิถีทางที่เชื่อมโยงถึงซึ่งกัน-
และกัน สามารถกำหนดด้านใดด้านหนึ่งให้เป็นจุดเริ่มต้นนำสู่การใช้ประโยชน์ให้บังเกิดผลถึงเป้าหมายที่แท้จริง
ได้ ซึ่งทั้งประเด็นอาหารและยา ต่างถือหลักการพื้นฐานดังกล่าวแล้วร่วมกัน

อย่างไรก็ตาม หากใช้ว่าอีกสองปัจจัยคือเครื่องนุ่งห่มและที่อยู่อาศัย จะตกอยู่ภายนอกขอบข่ายของประเด็น
อาหารและยาไม่ แม้การนำใช้ประโยชน์จะมุ่งภายนอกกาย แต่ก็ เป็นเพียงภายนอกในด้านวัตถุ เนื่องจากทุกสิ่ง
ทุกอย่างซึ่งมีเหตุมีผลสัมพันธ์อยู่กับกายไม่ว่าด้านนอกหรือใน ย่อมมีเหตุมีผลสัมพันธ์ถึงจิตเป็นสังขารม บุคคลใดตก
อยู่ในภาวะขาดการรู้เท่าทันอิทธิพลจากกายตนเอง ย่อมไม่สามารถมองเห็นประเด็นนี้ให้รู้ให้เห็นถึงความจริงได้

ในประเด็นของยา เรามักสะท้อนภาพแนวโน้มนุ่มนวลขึ้นอยู่กับยารักษาโรค ทำให้หันขวับก็ยิ่งมองเห็นได้
ยากยิ่งขึ้นถึงยาป้องกันโรค หากวิถีชีวิตบุคคลและวิถีทางของสังคมยังคงเป็นไปตามทิศทางเช่นนี้ ยิ่งนานวัน ชีวิต
ของแต่ละคนก็ตี วิถีทางของสังคมก็ตี ย่อมมุ่งไปสู่หายนภาพในที่สุดไม่เร็วก็ช้า จากผลของภัยธรรมชาติซึ่งถือกระแ
สกรรมที่มนุษย์ได้สร้างขึ้นไว้เองในอดีตเป็นเงื่อนไข แม้ภัยจากธรรมชาติของมนุษย์เองโดยตรงด้วย

ลองหวนกลับมาพิจารณาสู่ยาป้องกันโรคซึ่งอาจเป็นสิ่งทำหายนการ เคนทวนกระแสปัจจุบัน บนทิศทางใหม่
นี้เองน่าจะเห็นภาพได้ว่า เราไม่อาจแยกอาหารและยาออกจากกันบนพื้นฐานปรัชญาชีวิตเดียวกัน หากไม่ยึดติด
อยู่เพียงภาพของตัวอักษรและแผ่นกระดาษ ยิ่งไปกว่านั้น หากรู้ได้ เข้าถึง ได้จริงว่า ในกระแสปัจจัยสี่เองก็มี
ด้านซึ่งอำนวยประโยชน์สุขแก่จิตใจร่วมอยู่ด้วย และในด้านจิตใจยังถือเป็นส่วนซึ่งผูกพันอยู่ในรากฐาน เป็นกลไก
กำหนดการรู้ได้ถึง- เข้าได้ถึงความเป็นหนึ่งเดียว ซึ่งประเด็นนี้เอง บุคคลผู้เกี่ยวข้องควรได้ชื่อว่าเป็นผู้รู้-
จริง หรือรู้้อย่าง เข้าถึงธรรมชาติในตนเองก่อนอื่น จึงสามารถนำรู้ทุกสิ่งทุกอย่างได้ถึงความเป็นจริงโดยแท้

ดังได้กล่าวแล้วว่า มนุษย์แต่ละชีวิตที่เกิดมาย่อมมีทั้งกายและจิตอยู่ร่วมกัน หากตนเองสามารถเข้าถึง
ความเป็นหนึ่งเดียวจริง ย่อมเข้าใจได้ชัดเจนว่า การดำรงชีวิตอยู่อย่างมีสมดุลด้วยเหตุและผลภายในกระแสจิต
ตนเองได้อย่างมั่นคง บนฐานการเปลี่ยนแปลงร่วมกันของทั้งกายและจิตและสิ่งแวดล้อมอย่างเป็นระบบ ตั้งแต่
เริ่มต้นเกิดมาจนถึงกาลดับสูญ ไม่ว่าชีวิตจะต้องเผชิญกับปัญหาอุปสรรคและหนักเบาแค่ไหน ย่อมไม่ปล่อยใจ
ตัวเองจนเกิดวิฎัจกรใหม่ ซึ่งจิตต้องตกเป็นทาสอิทธิพลจากด้านวัตถุที่ผ่านกระแสเข้ามาทางกายโดยสิ่งซึ่งอยู่ภาย
นอกเข้ามาทำลายสมดุลในรากฐาน น่าจะถือได้ว่าคือเป้าหมายพื้นฐานของการดำรงชีวิต

ประเด็นซึ่งกล่าวแล้วนี้ น่าจะมีผลทั้งการอนุรักษ์กระแสจริงในรากฐานตนเอง ซึ่งก่อให้เกิดการกำหนด
พฤติกรรมอนุรักษ์ทุกสิ่งทุกอย่างซึ่งปรากฏอยู่ภายนอกที่ถือเป็นพื้นฐานการดำรงชีวิตและสังคมซึ่งแต่ละคนมีส่วน
ร่วมกันรับผิดชอบ กับอีกด้านหนึ่งก็มีการนำสู่การพัฒนาซึ่งก่อให้เกิดภาวะมั่นคงยั่งยืนได้อย่างจริงจัง ไม่ว่าจะเป็
นประเด็นเกี่ยวข้องกับกระแสวิฎัจกรการอนุรักษ์และพัฒนาระบบธรรมชาติของชีวิตตนเอง หรือทำหน้าที่อนุรักษ์และ
พัฒนาสังคมซึ่งถือเป็นฐานร่วมในการดำรงอยู่ของทุกชีวิตและทุกสิ่งซึ่งควรจะมีควมมั่นคงยั่งยืน

เมื่อก้าวมาถึงช่วงนี้ หากอิทธิพลวัตถุไม่เข้าไปถือครองอยู่ในรากฐาน ทำให้บังคับบัญชาที่แท้จริงหนา-
มากเกินไปก็มักจะเห็นภาพได้ชัดเจนว่า จิตใจซึ่งเป็นค้ำภายในของแต่ละคน หากมีภาวะว่างเปล่าซึ่งก่อให้เกิด
อิสรภาพที่แท้จริงประการหนึ่ง กับอีกประการหนึ่ง มีการมุ่งทำงานด้วยสมาธิอย่างจริงจังในสิ่งซึ่งตนเองมีอุดมการณ์
หรือ ความซื่อสัตย์ต่อตนเองในการทำงานซึ่งมีผลแสดงออกต่อสังคม ย่อมถือได้ว่าเป็นสิ่งเสริมสร้างรากฐานให้บัง-
เกิดความสุขโดยแท้ เป็นยาอายุรเวทระป้องกันโรคร้ายไข้เจ็บได้อย่างถึงพื้นฐานจริง ซึ่งสิ่งนี้เอง มีอยู่แล้วเป็น
ธรรมชาติในวิถีแต่ละคน เพียงหวนทิศทางชีวิตกลับมาค้นหาได้ แทนการมุ่งมองไปยังสิ่งต่าง ๆ ที่ล่อตาล่อใจ
ซึ่งปรากฏหลากหลายอยู่ ณ ที่อื่น ๆ

อาจมีบางคนสงสัยว่า ถ้าเช่นนั้นก็คงต้องกลับไปอยู่ในป่าเหมือนสมัยศึกค้ำบรรพ์ หรืออาจคิดว่า เป็นการกระทำที่ถอยหลังเข้าคลอง การคิดในลักษณะยี่คิดชั่วหนึ่งเช่นนี้ ก็ย่อมมีอีกชั่วหนึ่งเป็นธรรมชาติ คือ มีอีกกลุ่มหนึ่งที่ออกมาต่อต้านกลุ่มแรก มีการต่อต้านการใช้จ่ายซึ่งเกิดจากการคิดประศิษฐ์ขึ้นมาโดยอ้างเหตุผลว่าก่อให้เกิดภาวะทำลาย กระแสความคิดทั้งสองด้านซึ่งสร้างภาวะเผชิญหน้าหรือกระแสชนกันและกัน จริง ๆ แล้ว ต่างฝ่ายต่างก็ตกเข้าไปอยู่ในวังวนของกระแสวัตถุ ทำให้เกิดภาวะยี่คิดด้วยกันทั้งคู่ แต่โดยเหตุที่หลักธรรมชาติ ปรากฏการณ์ธรรมชาติในเรื่องใดก็ตาม มีการกระจายรูปลักษณะออกเป็นสองขั้ว ดังที่ระบุไว้ชัดเจนในหลักสถิติที่ว่าด้วยเรื่องราวของธรรมชาติทุกสิ่งทุกอย่างนั่นเอง เราจึงพบว่าในประเด็นนี้ ต่างก็ยังเข้าไปไม่ถึงสมดุลซึ่งควรมีอยู่ในรากฐานตนเองโดยแท้ หากเข้าถึงจริงย่อมรู้ได้ว่า ทุกสิ่งทุกอย่างย่อมมีกาลเวลาและโอกาสเป็นปัจจัยที่ห้า รองรับด้วยเสมอ ความอยากของมนุษย์เมื่อเริ่มค้นค้น ณจุดหนึ่ง ย่อมมีการรวมกลุ่มบุคคลซึ่งถือเงื่อนไขเกี่ยวกับปรากฏออกมา และเมื่อมีชั่วหนึ่งปรากฏ ก็มีอีกชั่วหนึ่งปรากฏเป็นการแสดงออกตามธรรมชาติของมนุษย์ซึ่งอยู่ร่วมกันบนฐานความอยากเดียวกัน เพียงแต่มีรูปลักษณะที่มุ่งสู่ทิศทางตรงข้ามเท่านั้น เมื่อเป็นกระแสธรรมชาติของมนุษย์ไม่ว่าใครก็เข้าไปผืนไม่ได้ หากใครเข้าไปคิดหยุดกระแส จริง ๆ แล้วก็คือ คนนั้นเข้าไปเสริมกระแส กับบุคคลนั้นเข้าไปรับเอากระแสมาใส่ตัวเองเพื่อเสริมฐานการสืบทอดด้วย เพราะการรู้เท่าไม่ถึงการณ์ บุคคลในวงวัฏจักรเหล่านี้ ล้วนยังคงตกอยู่ในภาวะที่ขาดยาป้องกันโรคในรากฐานตัวเองโดยแท้

ในกรณีเงื่อนไขซึ่งหยิบยกมาเป็นตัวอย่างจากของจริงเพื่อการศึกษานี้เอง จริง ๆ แล้ว สภาพชีวิตมนุษย์ตามธรรมชาติซึ่งมีภาวะหลากหลาย ไม่เพียงหลากหลายจากที่เกิดที่เป็นมาเท่านั้น แม้สภาพในปัจจุบันด้วย ไม่ว่าบุคคลใดจะเกิดมาหรือจะอยู่ในสภาพที่เป็นป่าเป็นธรรมชาติ หรืออยู่ในบ้านในเมือง แม้มีสมบัติในด้านวัตถุซึ่งมีรูปลักษณะแตกต่างหลากหลายเพียงใดก็ตาม หากสมดุลในรากฐานจิตใจมีภาวะที่กำหนดให้ดำรงชีวิตอยู่อย่างสมเหตุ ย่อมไม่ก่อให้เกิด การได้มาซึ่งสิ่งเหล่านี้ด้วยการทำลายธรรมชาติของบุคคลอื่นสิ่งอื่น กับอีกด้านหนึ่ง ก็ย่อมไม่ใช่สิ่งที่ตนมีอยู่ ไปในวิถีทางที่ส่งผลทำลายชีวิตและสิ่งต่าง ๆ ที่ปรากฏอยู่ภายนอกตนเองเช่นกัน

หากรู้จักและเข้าใจมนุษย์ได้ถึงแก่นและมองเห็นภาพได้ครบถ้วนทั้งรูปลักษณะและภาวะ ในด้านหนึ่งอาจรู้สึกได้ว่า เราคงไม่สามารถขีดเส้นแบ่งระหว่างสิ่งซึ่งอยู่ภายในกับภายนอกมนุษย์ได้ แต่ถ้าถือเอาเงื่อนไขในรากฐานมาเป็นตัวตั้ง ก็น่าจะกล่าวได้ว่า ภาวะความอยากที่อยู่ในรากฐาน และมีกระแสแสดงออกได้อย่างต่อเนื่อง โดยไม่เลือกว่าเป็นเรื่องใด ที่เข้ามาสัมผัสแล้วทำให้รู้สึกได้ถึงรสชาติ-ทำให้ชานรับจากภายใน ทั้งที่รู้สึกว่าจะพึงปรารถนาและไม่พึงปรารถนา ความอยากของมนุษย์แต่ละคนไม่ว่ามีมากมีน้อย ย่อมมีผลกำหนดพฤติกรรมของมนุษย์-เองให้เกิดแรงผลักดัน ยึดเยียด หรือจุดลาก ผืนกระแสธรรมชาติของสิ่งต่าง ๆ ที่ปรากฏอยู่ภายนอก รวมถึงการผืนธรรมชาติของเพื่อนมนุษย์ หากการแสดงออกประสพผลเห็นอกว่า ย่อมก่อให้เกิดภาวะสูญเสียสมดุลขึ้นเป็นกระแสอย่างต่อเนื่องกันไป แต่ลักษณะทิศทางของกระแสที่เกิดขึ้น เป็นวัฏจักร จึงมีผลกำหนดทิศทางให้หวนกลับมาสนองแก่ตนเองเป็นกรรมสนองกรรม ดังเช่นที่หลักธรรมได้ระบุไว้ชัดเจน และ กระแสความอยาก เป็นกระแสความอยากที่ปรากฏเป็นเงื่อนไขอยู่ในรากฐานจิตใจของแต่ละคน ก็เป็นสิ่งบันทอน ทำลายยาอายุวรรณะที่แท้จริงในแต่ละคนอย่างสำคัญ ในด้านพื้นฐานสังคม กระแสความอยากหากเข้าครอบครองคนส่วนใหญ่ ยิ่งถึงระดับผู้ใหญ่อิ่งขึ้น ภาวะชัคแย้งในสังคมจะมีธรรมชาติที่รุนแรงยิ่งขึ้นและห่างกันมากขึ้นระหว่างสองขั้วความคิดทำให้เกิดวิกฤตถกถึงฆ่ากันเอง และยังไม่หยุดลงได้เพียงครั้งใดครั้งหนึ่ง เนื่องจากได้เข้าไปเป็นสังฆกรรมเสียแล้ว แต่ผู้ซึ่งมียาอายุวรรณะจริงอยู่ในรากฐาน ย่อมอยู่ได้สงบได้เสมอ แม้กระแสภายนอกจะเปลี่ยนแปลงไปอย่างไร ย่อมเข้าใจได้ลึกซึ้งและยอมรับความจริงได้ ไม่ว่าสิ่งใดจะเกิดขึ้น แม้แก่ตนเองด้วย ย่อมไม่มีผลกระทบสู่ด้านจิตใจ เช่นที่กล่าวไว้ว่า ความจริงหรือสังฆกรรม เป็นสิ่งไม่ตาย

มนุษย์ที่เกิดมา หากมุ่งวิถีทางที่ทำให้ชีวิตตนเองทวีความอยากมากขึ้น ในที่สุดก็ย่อมต้องตายด้วยความอยากเป็นเหตุ ไม่ว่าจะการฆ่ากันตายในลักษณะตัวต่อตัวหรือเป็นกลุ่มเป็นพวก และไม่ว่าพวกเล็กพวกใหญ่กระทั่งถึงระดับชาติและระดับโลก ซึ่งต่างก็สืบเนื่องมาจากความอยากภายในรากฐานเป็นเหตุทั้งสิ้น

อนึ่ง ไม่เพียงการตายเพราะฆ่ากันซึ่งเป็นเพียงรูปแบบหนึ่งของผลที่เกิดจากความอยากเป็นเหตุ หากยังมี การตายด้วยลักษณะอื่น ๆ เช่นการประกาศให้สังคมนไทยเป็นนิคโดยกลุ่มผู้ถืออำนาจบริหารประเทศซึ่งมีความ-อยากแฝงอยู่ในรากฐาน ติดตามมาด้วยเหตุการณ์ระเบิดแก่ระเบิด รถบรรทุกดินระเบิดระเบิด สารพิษออกมาแพร่ ปกคลุมบริเวณท่าเรือ กระทั่งเหตุการณ์ขัดแย้งทางการเมืองที่ทำให้ฆ่ากันตายกลางถนนเมื่อเดือนพฤษภาคม 2535 ไม่ว่าด้านที่ถืออาวุธหรือกระทำด้วยมือเปล่า และโรงงานทำตุ๊กตาฟางกลืนชีวิตคนไปเป็นร้อย ๆ เป็นตัวอย่าง หากมองที่คนและมองให้ลึกซึ้งเห็นได้ว่า สืบสืบเนื่องมาจากกระแสความอยากเป็นเหตุทั้งสิ้น และในแวดวงมนุษย์ กลุ่มซึ่งยังคงวนเวียนอยู่ในกระแสวัฏจักรความอยาก พอเกิดปัญหาแต่ละเรื่องขึ้นแล้ว การตัดสินใจหักทาบปรากฏ ภาพสะท้อนออกมาในลักษณะที่ว่า เป็นการวนเวียนอยู่ในกระแสเดิม จึงมีภาวะขัดแย้งกันและกันจนลงเอยไม่ได้ คงปล่อยค้ำไว้ให้เจ็บหายไปเอง เรื่องแล้วเรื่องเล่า เพราะชาครากฐานที่มีความเป็นหนึ่งนั่นเอง

การที่หิวยากเอาประเด็นความอยากมากล่าวเน้นไว้ ณ ที่นี้ หาใช่มุ่งตำหนิบุคคลในสังคมผู้ซึ่งยังคงมี กระแสความอยากเป็นเงื่อนไข้อยู่ในรากฐาน หรือผู้เขียนเองอยากให้แต่ละคนละลดความอยากลงไปไม่ เนื่อง จากจากตระหนักดีว่าหลักการดำรงชีวิตเพื่อการเรียนรู้ นั้น แต่ละคนต่างก็มีความอยากเป็นธรรมชาติอยู่ในราก-ฐานไม่ว่ามากหรือน้อย และการแสดงออกที่เป็นธรรมชาติของแต่ละคนย่อมระบายเอาความอยากแฝงออกมาด้วย โดยที่ตัวเองไม่รู้สึกรู้สึกรู้สึก ตามระดับมากน้อยของความอยากที่มีอยู่ เมื่อการแสดงออกต่อบุคคลอื่นสิ่งอื่นมีความอยากเข้าไป แฝงเป็นเงื่อนไข ย่อมได้รับผลสะท้อนกลับมากกระทบตัวเองเป็นธรรมชาติ บนฐานการอยู่ร่วมกันในสังคมมนุษย์ กับสิ่งแวดล้อม กระแสเงื่อนไขที่ทวนกลับมากระทบนี้เอง เป็นของจริงซึ่งมีผลกำหนดการเปลี่ยนแปลงองค์ความ-อยากในแต่ละคน ดังเช่นที่กล่าวกันว่า กรรมย่อมสนองด้วยกรรม คงไม่มีใครอื่นซึ่งก็มีความอยากเช่นกัน จะมี-อิทธิพลอำนาจ กำหนดให้คนโน้นคนนั้นละลดความอยากลงได้ เพียงด้วยการเขียนการพูด ดังเช่นที่ได้มีการชี้แนะไว้แล้วเป็นครั้งคราวว่า การเรียนรู้จากประสบการณ์ชีวิตจริง กับอีกด้านหนึ่ง การรู้ทบทวนสภาวะปัญหาซึ่งตนเองผ่านพ้นมาแล้วในอดีตอย่างไม่ละเลย ถือเป็นการปฏิพื้นฐานการศึกษา เพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตตัวเองอย่างถึง-รากฐานที่แท้จริง และเป็นการสั่งสมอายุวรรณะไว้ในพื้นฐานชีวิตเพิ่มขึ้นเรื่อย ๆ

ในเมื่อมนุษย์ซึ่งมีทั้งร่างกายและจิตใจ มีวัฏจักรการเกิดการตายเป็นกระแสที่วนเวียน เป็นไปอย่างค่อ-เนื่องกัน แม้แต่แต่ละคนมีความหลากหลายในระดับและรูปลักษณะความอยากมากน้อยอยู่ในรากฐานเป็นธรรมชาติ แต่ช่วงชีวิตหนึ่ง ๆ ที่เริ่มจากการเกิดและเติบโตขึ้นถึงระดับหนึ่ง วัฏจักรการเปลี่ยนแปลงในด้านจิตใจน่าจะขึ้นมา ถึงขีดซึ่ง เริ่มละความอยากในตนเองให้ลดน้อยลงอย่างสอดคล้องกันกับเหตุและผลของสิ่งซึ่งผ่านการสัมผัสมาแล้ว จากอดีต แปรสภาพมาอยู่บนฐานที่เน้นการเรียนรู้มุ่งสู่แก่นแท้ กับสะท้อนภาพการปฏิบัติในสิ่งซึ่งตนเองมีอุคมการณ์-เด่นชัดยิ่งขึ้น ซึ่งกระแสจะมีธรรมชาติที่สร้างความประทับใจและศรัทธาให้ชนรุ่นหลังซึ่งยังมุ่ง เข้าถึงลึกซึ้งยิ่งขึ้น ซึ่งสิ่งนี้น่าจะมีอิทธิพลกำหนดทิศทางการเปลี่ยนแปลงวิถีชีวิตคนและสังคมให้มุ่งสู่เป้าหมายที่แท้จริงร่วมกันได้

หากเป็นไปได้ดังกล่าว แม้สังคมจะสะท้อนภาพการเปลี่ยนแปลงซึ่งด้านหนึ่งเห็นได้ว่า มีความเจริญใน-ทางวัตถุ แต่เมื่อมองอีกด้านหนึ่งย่อมเห็นภาพความเจริญทางจิตใจของคนส่วนใหญ่ได้อย่างสอดคล้องกัน สามารถ เสริมสร้างสมมูลในทุก ๆ เรื่องให้ดำรงอยู่ร่วมกันได้ด้วยดีโดยตลอด ไม่ว่าสังคมจะเปลี่ยนแปลงไปอย่างไร

ผลจากการพิจารณาและวิเคราะห์ที่ทำให้เห็นภาพดังได้กล่าวแล้วอย่างรวม ๆ สืบเนื่องมาจากการถือ-หลักสังคมนที่ว่า มนุษย์-ไม่ว่าจะแตกต่างหลากหลายกันด้วยรูปลักษณะและสภาวะอย่างไรก็ตาม-ก็คือมนุษย์กับ

มนุษย์แต่ละชีวิตที่เกิดมา ล้วนมีจิตใจเป็นฐาน มีเงื่อนไขในจิตใจแตกต่างกันทั้งที่เป็นรูปลักษณะและสภาวะ อันเป็นสิ่งกำหนดลักษณะและทิศทางแนวคิดตลอดจนระดับอารมณืที่หลากหลาย ซึ่งแสดงออกจากตนเองในแต่ละช่วง และเงื่อนไขเดิม กับผลกระทบจากสิ่งแวดล้อมเท่าที่ชีวิตได้ผ่านมาแล้ว เป็นสิ่งสร้างอิทธิพลกำหนดการเปลี่ยนแปลงเงื่อนไขภายในรากฐานร่วมกันด้วย

ปัญหาพื้นฐานจริง ๆ อยู่ที่การสั่งสมกระแสวัตถุซึ่งนับวันก็ยิ่งสร้างอิทธิพลมากขึ้น โดยที่ยังไม่เห็นภาพแม้แต่น้อยถึงการแตะต้องประเด็นนี้ กับอีกด้านหนึ่งซึ่งถูกกระทบก็คือ กระแสจริงของแต่ละคนซึ่งควรมีรากฐานชีวิตอยู่กับห้องดินเป็นสัจธรรมมาแต่กำเนิด ก็ถูกอิทธิพลทำลายไปแล้วอย่างลึกซึ้ง ถือเป็นธรรมชาติของมนุษย์ซึ่งเมื่อตกเข้าไปอยู่ในกระแสดังกล่าว ส่วนใหญ่มองสะท้อนวิถีการเปลี่ยนแปลงทางอารมณืที่เพิ่มองศาความรุนแรงสูงยิ่งขึ้นไปเรื่อย ๆ กับด้านจตุรย่นที่หลากหลายซึ่งเมื่อมีปัญหาร่วมกันเกิดขึ้น ย่อมแยกออกเป็นสองขั้วเป็นธรรมชาติ ก็จะทำให้ช่องว่างระหว่างขั้วกว้างออกไปมากขึ้นเรื่อย ๆ กับแต่ละขั้วมีการรวมตัวเป็นพวกแน่นหนายิ่งขึ้นไปอีก แม้พฤติกรรมที่ปรากฏเห็นได้ภายนอก อาจทำให้รู้สึกว่ามี การเชื่อมโยงใกล้ชิด และมีการกระจายตัวมากขึ้น แต่ภายในส่วนลึก จะปรากฏกระแสจริงซึ่งมุ่งสู่ทิศทางตรงข้าม

หลักเดียวกันกับภาพรวมทิศทางของกงล้อรถซึ่งหมุนเป็นวัฏจักรรอบแกนตัวเอง เมื่อด้านหนึ่งหมุนสู่ทิศทางหนึ่ง ขณะเดียวกันอีกด้านหนึ่งจะหมุนสู่ทิศทางตรงข้าม และสภาวะสังคมซึ่งซึ่งชีวิตถูกรองรับไว้ด้วยอิทธิพลวัตถุ ย่อมทำให้ผู้คนส่วนใหญ่มักเห็นได้แต่เพียงด้านบนซึ่งเป็นด้านผิวแล้วนำมาอ้างเพื่อประโยชน์ในการสนองความเชื่อของตัวเอง โดยไม่อาจเปิดสิ่งซึ่งตนเองปิดกั้นไว้ให้สามารถมองเห็นด้านล่างซึ่งเป็นรากฐานจริงได้ สภาพเช่นนี้บุคคลผู้มีรากฐานจิตใจที่อิสระ ย่อมมองเห็นปัญหาเดียวกันปรากฏอยู่ในทุก ๆ เรื่อง

สมมุติฐานที่ควรจะเป็น ทั้งของแต่ละบุคคลและของสังคม ในส่วนบุคคล ชีวิตซึ่งเติบโตยิ่งขึ้นโดยที่ผ่านพ้นประสบการณ์จากภาวะหลากหลายกว้างขวางมากขึ้นเป็นลำดับ ควรได้รับผลชำระเงื่อนไขภายในรากฐานตนเองให้เบาบางลงและเปิดฐานกว้างมากขึ้นตามเหตุและผล รวมทั้งลงสู่ภาวะลุ่มลึกยิ่งขึ้นภายในด้วย ทำให้สามารถครอบคลุมแนวคิดและผลกระทบจากกระแสของ เพื่อนมนุษย์ซึ่งปรากฏภาวะหลากหลายและยังแคบกว่าอันสืบเนื่องมาจากภูมิกำเนิดกับประสบการณ์และสิ่งแวดล้อมซึ่งยังน้อยกว่าตน โดยเฉพาะอย่างยิ่งแนวคิดการแสดงออกของชนในด้านซึ่งยังเยาว์กว่า ด้วยความรู้ลึกที่เข้าใจจริงและยอมรับสภาพที่เป็นจริง เพื่อก่อให้เกิดกระแสที่มุ่งพัฒนาบุคคลอื่นเป็นธรรมชาติอยู่ภายในตัวเอง

ความมีจิตใจเปิดกว้างและมีรากฐานลึกซึ่งตลอดจนมีอารมณืที่สงบเย็น จึงถือเป็นสมมุติฐานของผู้ใหญ่ที่มีความเป็นผู้ใหญ่อย่างสอดคล้องกัน ไม่เพียงเป็นผู้ใหญ่ด้วยวัยวุฒิ ไม่ว่าจะเป็นผู้ใหญ่ของครอบครัว ของสถาบัน การศึกษาระดับต่าง ๆ ของหน่วยงานทุกชั้น และของสังคมนั้นเป็นส่วนรวมและเป็นความหวังที่จะได้เห็นระบบที่เอื้ออำนวยให้แก่ผู้ซึ่งเติบโตขึ้นไปด้วยวิถีทางนี้ ได้เข้าไปสู่ผู้ใหญ่ในการบริหารงานตามลำดับขั้นตอน เพื่อเป็นผู้มีคุณสมบัติเป็นธรรมชาติ นำการพัฒนาได้อย่างจริงจังในทุกจุดยืนบนพื้นฐานสังคมนั้นส่วนรวม

ในด้านของแต่ละคนซึ่งถือเป็นฐานจริง ยาบ้องกันโรค (ไม่ใช่รักษาโรค) ทั้งระบบดังกล่าว หากปรากฏอย่างถึงความจริงในบุคคลใด ย่อมส่งผลให้บุคคลนั้นเปี่ยมด้วยความสุขและสงบภายในรากฐานตัวเอง มีสภาพร่างกายที่เหมาะสมและสดชื่นได้เสมอ ยอมรับสภาพความจริงได้ทุกเรื่องและทุกโอกาส มีอายุยืนนาน แม้ว่า จะต้องถึงคราวจากไปทีละน้อยตามสภาพที่เป็นจริงของกายและวัยซึ่งเป็นไปตามเหตุผลของธรรมชาติ ย่อมรู้ได้ ยอมรับความจริงได้โดยไม่เกิดทุกข์ หากเป็นสภาวะซึ่งปรากฏอยู่ในรากฐานของส่วนใหญ่ในสังคม ย่อมส่งผลให้สังคมนั้นประสพกับความมั่นคงยั่งยืนโดยแท้

ยาอายุรเวทจะจริงเป็นสิ่งมีอยู่แล้วในจิตใจแต่ละคนและถือเป็นสมบัติอันล้ำค่าที่สุดซึ่งค้นได้จากใจตนเอง โดยแท้ และเป็นสิ่งซึ่งเปิดสิทธิและโอกาสให้แก่ทุกคนเสมอ โดยที่ไม่มีใครจะละเมิด ปิดกั้นหรือฉกฉวยเอาไป-

ได้เลย เพียงว่าบุคคลผู้สนใจมุ่งวิถีสู่การค้นหาค้นหาที่ตัวเองและใช้เป็นฐานอย่างจริงจัง ย่อมมีโอกาสรู้ได้ เข้าถึงได้ และนำออกไปใช้ประโยชน์อย่างได้ผลจริงจังด้วย แต่การมุ่งค้นหาด้านเดียวโดยขาดการละจากภาวะปิดกั้นตัวเอง โดยอิทธิพลวัตถุซึ่งปรากฏอยู่ในภูมิเดิมออกก่อน ย่อมเข้าไม่ถึงอย่างแน่นอนที่สุด เนื่องจากประเด็นนี้เป็นพื้นฐานของการเริ่มต้น ไปจนถึงความสำเร็จโดยแท้

การนำเรื่องนี้มาเขียน ใช้ว่าจะมุ่งเน้นให้บุคคลอื่นต้องเชื่อและนำสู่การปฏิบัติไม่ เนื่องจากมีวัตถุประสงค์ประการแรก เพียงใช้การเขียนซึ่งมีเหตุมาจากการคิดวิเคราะห์หาเหตุและผล เป็นเครื่องมือฝึกฝนค้นหาความจริงเพื่อประโยชน์ในการแสวงหาสัจธรรมจากมุมหนึ่ง กับสิ่งที่ปรากฏจากการเขียนซึ่งควรถือว่าเป็นผลจากวิถีชีวิตของบุคคลหนึ่งซึ่งอาจเหมือนหรือไม่เหมือนบุคคลอื่นในบางจุด หากมีสาระที่เป็นประโยชน์ นั้นย่อมหมายถึงว่า ประเด็นนั้นน่าจะไม่ใช่เป็นของผู้เขียนหรือของบุคคลใด หากเป็นสัจธรรมซึ่งใครก็ตามมีสิทธิและโอกาสพบได้อย่างเท่าเทียมกันทั้งสิ้น

ชีวิตซึ่งหวังได้ว่ายืนยาวบนฐานแท้ จึงเกิดจากภาวะจิตที่รู้ถึงและเข้าถึงได้ซึ่งความจริงในตนเองและในชีวิตเพื่อนมนุษย์ ตลอดจนชีวิตอื่นสิ่งอื่น เป็นยาวนานเอก โดยที่ทุกคน ไม่เลือกด้วยเงื่อนไขที่แตกต่างกันในค้ำรูปวัตถุและสภาวะ ทุกคนมีสิทธิและโอกาสหาได้กระทำได้โดยไม่ต้องซื้อหาหรือแลกด้วยเงินตราใด ๆ ทั้งสิ้น เนื่องจากความจริง เป็นพื้นฐานชีวิตที่ลึกซึ้งที่สุด และเป็นสิ่งมีรากฐานเป็นหนึ่งเดียวกันระหว่างกายกับจิต เมื่อดิจตบริสุทธิ์ กายย่อมปลอดจากโรคร้าย คงเหลืออยู่ก็เพียงกระแสการเปลี่ยนแปลงกับภาวะเสื่อมสลายในค้ำรูปวัตถุซึ่งย่อมเป็นไปตามกาลเวลาด้วยเหตุและผลบนฐานความจริง บุคคลผู้รู้และเข้าถึงความจริงแล้ว แม้ถึงเวลาที่กายต้องจาก ย่อมไปอย่างสงบและมีความปลอดโปร่งภายในตัวเอง.